

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Egész évre 8 K Fél évre 4 - Negyed évre 2 - Egyes szám ára 20 fillér.	Feltetős szerkesztő: KOROM GYÖRGY.	Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.	Főmunkatárs: Oszeszly M. Victor. A nyitlert sora egy korona Kéziratokat nem érnék vissza.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Közrendészetünk.

Midőn e lap szerkesztőségét átvettem, azon nemes szándék vezérelt, hogy a tiszta igazság felderítésével orvosolni fogunk olyan hiányokat, amelyek elkerülhetetlenek egy virágzó szándékú városban.

Első és legfontosabb ezek között a rend fenntartása, mely nélkül örökös zavar és felfordulás lenne.

Már pedig Alsórendvára a legjobb akarat mellett se lehetne ráfogni, hogy itt a közrendészet valami magas fokán állna. Ugyan hol történhetik meg az, hogy holdvilágos (mesterséges világítás korszaka még a messze jövő titka) éjjelen a legfogalmasabb helyen feltérjenek egy magtárt és ott minden akadály nélkül szabadon garázdálkodhassanak.

Nemde csakis ott, ahol nincs meg a kellő felügyelet a vagyonbiztonság felett.

Ugy az egységek mint az összeség szent kötelessége a személy és vagyonbiztonságról kellőképpen gondoskodni. Ezt pedig egy-két szál rendőrel semmi módon el nem érhetjük. Mert ezek is vagy teljesítik a rájuk rótt kötelességeket vagy nem. Ki ellenőrzi őket? Most amikor a rend mindenütt többé-kevésbé meglazult, a

csendőrséget is berendelik úgy, hogy bizony ezek tövelltében szabadon végezhetik dolgukat mindazok, akik lopással és más ehhez hasonló dolgokkal (keresik meg) ünnepnapjai kenyerüket.

Éjjeli őreink is inkább morpheus karjaiba dőlnek, sem mint hivatásuknak valóban megfelelenének.

Mi tehát a teendő? Szaporítása a rend fenntartására hivatott közegeknek. Ha nem felel meg kettő, legyen négy, de a rendet meglazulni még sem szabad.

Egyelőre csak ennyit, azon reményben, hogy jogos óhajunk eljut mindazokhoz, akik e bajokat legradikálisabban gyógyíthatják.

K.

Csatoljuk vissza Dalmáciát.

Eredeti cikk. Írta: Dr. Havassy Reszó, kir. tan.

Igazán hatalmas és gazdaságilag független csak az az állam lehet, a melynek tengere van. A tengernek e nagy fontosságát az Árpád és az Anjou-házból való, messzire terjedt nagy királyaink már évszázadokkal ezelőtt felismerték. Ezért Szt.-László és Kálmán, kik Dalmáciát elfoglalták. II. István, II. Gejza, III. Béla, Róbert Károly Nagy Lajos mindig törekedtek hatalmukat

megszilárdítani Dalmáciában, melynek virágzása összeesik Magyarország fénykorával.

Dalmáciát állandóan és végleg Kálmán királynuk csatolta a magyar sorkorához. Az ő lánglelkében fogamzott meg a nagyszerű eszme, hogy Dalmácia megszerzése által Magyarországot tengeri hataimomá emelje s így népének a világkereskedelemlhez utat nyisson.

A magyar uralom Dalmácia egyes részei fölött a XI. század végétől a XVI. század elejéig tartott s Nagy Lajos alatt egész Dalmáci a Quarnerótól Durazióig Magyarországgá volt.

Hogy a magyar hatalom elhanyaglásával miként lazult meg s bomlott fel egy időre a kötelek, a mely Dalmáciát Magyarországhoz fűzte: arra e szük keretű cikkben kiterjeszkedni nem akarok. Itt csak azt a tényt konstátalom, hogy Dalmácia jogilag ma is hozzánk tartozik s az 1868. XXX. t.-c. 65. szakaszában Magyarország fogadását tesz, hogy a magyar szent korona jogán követelni fogja Dalmácia visszacsatolását.

Reméljük, hogy az önnáló vámtérület megvalósítását célzó törekvések Dalmácia visszacsatolásának kérdését is gyorsabb

Krónika.

Pesti rigmusok.

A vénék lassankint kihálnak,
A mint az évek száma nő,
Egyikre itt, másikra ottan
Borul rá néma szentfedő.
Minap temették a „nagyasszonyt„
Az ősz hajával fiatal,
Királi hajdan Petefi zengett
Édes, tizes szerelmi dal.

Az igazi nagy márciusból
Alig maradt már egynehány,
És ők is szinte vágyakoznak
Az örök siri csend után,
Hogy meg ne lássák, meg ne hallják
Másodszor is a nagy vihart,
Melynek villáma ezérvés
Fákat tövestől kicsavart.

A vénék lassankint kihálnak,
A mint az évek száma nő,
Gyors kerekét forgatja egyre
A rejtőleges, csodás ló.
Kik nélkülünk szólnak nagy napokról
Elhulának egymástán . . .
— Oh, egyet — más — az unokáknak
Mi is fogunk mesélni ám!

FENŐ.

Néhány szó drámai irodalmunkról.

Írta: Herzeg Ferenc.

Irodalmi életünkben a nagy szerepe jut a színpadnak. Ez az a fórum, a hol a közönség legkönyebben veszi észre a költőt és a hol legszívesebben hallgatja meg igazságait vagy hazugságait.

A mi különös viszonyaink mellett különös sulyt kell vetnünk a hatalmas művelődési tényezőre, melyet a színpad képvisel. Tudjuk, hogy a magyar faj hegemoniájának, melyet valaha fölünyes katonai tulajdonságai biztosítottak, ma jóformán csak kulturális alapja van. Magyarország nem azért nemzeti állam, mivel a fajmagyarság tulajdoni fizikai erőt képvisel a nemzetiségek szétválasztó ügyekzetével szemben, hanem nemzeti állam azért, mivel az országnak egységes, még pedig magyar kultúrája van. Eredeti nemzeti művelődést e földön ezer esztendő óta csak a mi fajunk tudott produkálni és aki ez országban — legyen bármilyen anya szültötte — kulturális életet kíván élni, annak nyelvében és gondolkodásában magyarrá kell lennie. A magyar kulturális politika célja nem a nehezen megszerezhető nemzeti tömegnek megmagyarosítása, hanem az ország vezetésére hivatott szellemi intelligencia kulturális egységének megővése és műveltség színvonalának emelése. Ha a magyar ember átlag műveltebb lesz az országban lakó minden idegen-

nyelvtű embernél, ha az intelligencia első feltétele, a magyar műveltség lesz: akkor magyar is lesz az ország.

Más hatalmasabb és boldogabb nemzetek talán megengedhetik maguknak azt a felfogást, hogy a szépirodalom, különösen is színi irodalom a társadalom kellemes és szórakoztató fényezésé. Afféle illatos, de terméketlen virága a nemzet fájának, a magyar nemzet, mely csak összes szellemi és erkölcsi erejének megfeszítése mellett élhet meg a fenállású fenyegető örökös ostromállapot közepette a léteért folytatott küzdelemben nem nélkülözheti a hatalmas kulturális gyertyát, melyet a színpad képvisel. A színpad szöszök is, iskola is, laboratórium is. A szöszöknek hirdetik a társadalmat. Közérőli érdeklő eszméket, az iskolában adják meg erkölcsi nevelését a jövőendő nemzetiségnek, a laboratóriumban szűrik le az élet vagy igazságait.

Miként kulturális téren általában, úgy a színművészet terén is erős centralizmus uralkodik nálunk. A magyar főváros nemcsak színházi város, hanem egyszersmind az ország egyetlen színházi városa is. Mint ilyenre, két fontos hivatás betöltése háramlik rá a nemzet életében. Az egyik, hogy európai színvonalra fejlessze a magyar szími irodalmat, a másik, hogy megismertesse az országgal a világradalom idevágó ramekeit.

Hogyan teljesíti Budapest színművésze ezt a kettős hivatását? Mondhatnák, hogy schöngesem. A fővárosi színművészet ma egészen véve a külföldi többnyire sekély drámai termékeinek

lépésekkel fogják előbbre vinni, mert hiszen az önálló vámtérsület felállításával egyidejűleg biztosítanunk kell forgalmi és gazdasági szabadságunkat is, már pedig ez csak a régi magyar tengerpartnak — vagyis Dalmáciának visszaszerzésével történhetik meg.

De az önálló vámtérsület kérdéséről eltekintve is, nekünk kiváló gazdasági érdekünk, hogy a szomszéd Dalmáciával szorosabb érintkezésbe lépjünk, mert bárholva is fog tartozni Dalmácia politikailag gazdasági tekintetben reánk nézve mindig nagy jelentőséggel fog bírni.

Dalmáciának a természeti kincseknek sokasága vár kiaknázásra. Egyebekről nem szólva: kőszén, aszfalt, cement márvány, bor szinte kínálkozik az értékesítésre s hozzá a tenger mellett, a mi a nyers termékeknek s az ipari cikkeknek széthordását annyira megkönnyíti. Ipari telepek létesítéséhez rengeteg vízierő s a tengeri kereskedelem és hajózás céljaira páratlan fekvésű pompás kikötőhelyek állnak rendelkezésre, melyeknek mindegyike egy-egy kapuja a Balkán félszigetnek s a nagyszabású világereszkedelmi politika kifejtésére szinte kínálkoznak. S ez mind parlagon heverjen, avagy átengedjük az osztrákoknak s az olaszoknak, a mikor Dalmácia nem csak jogilag tartozik hozzánk, de fekvésénél fogva valóságos tengerpartja a mögötte elterülő magyar birodalomnak?!

Kerausch-Heimfelsen József osztrák író, tavaly Bécsben, Dalmáciáról tartott felolvasását a következő szavakkal fejezte be: „Uram ne feledjék el, hogy a ki Dalmáciáról dolgozik az Ausztriáról dolgozik!..”

lerakódó helye, melyen szégyenesen meghúzódnak bizonyos klasszikus emlékek is amelynél teng-leng egy a kezdet nehézségeiből kibontakozó alig tudó magyar színpadi irodalom.

A fővárosi színházak tuljonyom részükben üzleti vállalkozások. A heves izületi verseny, mely köztük folyik, arra szorítja őket, hogy kivessék hajójukból irodalmi és művészi hitvatások emlékeit is, hogy durva és ritkító eszközökkel vadassák a sikert.

Nezetem szerint a lassan, de jó uton haladt magyar színművészet megtevélyedése már francia drámairodalom legújabb, ugynevezett fénykorával, a Damas és Sardou — darabok tömeges importjával kezdődik. Bizonyos, hogy a gall élme könyvvel fölymenylet urakodók a színpadi formák fölött. Figyelemremlő azonban, hogy Damasnak megismergető elnőségű és tökéletes technikával megalkotott darabait szinte kivétel nélkül csak egy tárgy körül forognak: a nő erkölcsi bukása körül. A megkísérelt és betegezett bukás, a jó és a gonosz nő, a lény és az asszony bukása, a bukás előzménye és következménye, annak tragikuma és zoknikuma az örök tengely, mely körül a mester és tanítványainak képzelt tehetése forog. A nő bukása bizonyára jogosult témája a dráma irodalomnak, hogy azonban a nagy tehetségű írók egész gárdája erre az egy tárgyra pazarolja minden alkotóképességét, ez a francia geníusz beüregesének egyik színtípusa, melyet azóta már számos más, de rokonmészélt, a gondolatok a frankok és az aggodalomba ejtő színtípusa követett nyomon.

A francia házasságtörő drámák évek óta uralkodtak a fővárosi színpadon. Nagy külső sikerrel jártak. Ha elemzőnek azonban a sikert, bizonyára úgy találjuk, hogy vegyi összetételben vajmi kevés az igazi művészi elem.

Említettem, hogy a főváros színezetnek

Csak hogy az osztrákok kissé későn ismerik fel Dalmácia jelentőségét. Több mint száz éve, hogy Dalmáciát Ausztriához csatolták és ez alatt a hosszú idő alatt Dalmácia fekvésének és természeti kincseinek kihasználása érdekében mi sem történt. Most itt az ideje, hogy a késlekedő osztrákok helyét mi foglaljuk el s fogjunk hozzá Dalmácia gazdasági meghódításához.

Ha Dalmáciában közgazdaságitaglást tért foglalunk, az nekünk is meg Dalmáciának is javára fog válni, a magyar-dalmát történelem legényesebb emléke, a törvényes alap s a földrajzi fekvés egymásra utalnak bennünket s érdekeink közösek, már pedig érdeke közössége a föld kereségének mindenütt a barátság legerősebb kapasa.

Engedje a gondviselés, hogy a magyar közgazdasági élet munkásai bőségesen kivessék a maguk részét a magyar-dalmát barátság megteremtésében és megszilárdításában.

— Különfele. Az éhes humorista.

Saphir, a híres humorista, vendége volt egyszer egy műkedvelő urhölgynek, a ki ismeretes volt tulzott takarekosságról. A vendégek mint rendesen ezuttal is éhen kellenek fel az asztaltól. A háziasszony aki abban a téves hiszben volt, hogy most jól kitétt magáért, a távozó vendégek felkérte, hogy mihamarabb ismét szerencsétessék meg őt. Saphirhoz azonban egyenesen azzal a kérdéssel fordult, hogy mikor jön el megint hozzá ebéde.

— Legszebben azonban! felelte maliciózus mosolylyal az éhes humorista, akit azóta se láttak többé a fuakar hölgy házában.

kétféle hitvatás van, helyesebben volna. Kifélé a magyar kultúrát kell képviselnie, befélé az európai művelődést közvetítenie. Teljesen melatrom az egy-nemzeti missziót, melyet fővárosunk végez, azt tartom azonban, hogy mint színművészetünk központja, hova tovább nemzeti veszedelmek kezdi magat kióni. Kifélé, mint a francia trágárságok lerakódó helye, hamis színben tünteti fel a magyarság erkölcsi és művelődési kálváitait; befélé pedig — éppen a vidékre gyakorolt nagy befolyása következtében — rendszeresen továbbíthatja a külföldről beféje oitott mérget, egészen az országhatárig.

Egyes vidéki törvényhatóságok szükségét érezték annak, hogy kivételesen intézkedésekkel megvédjék polgárait egészséges erkölcsi érzületét a fővárosból terjedő mély ellen, és ádvós volna, ha az államhatáron is éne felügyeleti jogával a színházaknál, melyek állami segítségben részesülnek.

A magyar drámairodalom, melynek munkáit tehetség hiányával és éhlettelenséggel szokás vádolni, nem kis részben a vazoli viszonyoknak tulajdoníthatja mostan szomorú pangását. Azok az eszközöknek, melyekkel a most divatos külföldiek dolgoznak, magyar író nem veheti hasznát. Ha akarná sem tudná.

A magyar főváros ma sok színházal dicsékedhetik. Egy színházat azonban ma is nélkülözniük kell. A magyar irodalmi színházra gondok, ahol kizárólag csak magyar szerzők műve adhatók elő. Mig az fel nem épül, addig, minden a magyar színműirodalom emelésére vonatkozó igyekezet csak jó szándék marad. Ilyen színházban kibonthatná száryait, ha ugyan vannak száryai. Ott megismerhetné önmagát és a magyar közönséget. Onnan könnyen podgyászsal, de teli szívvel vándorútra kelhetne, hogy meghódítsa utjából az országát a magyar művészet számára.

HIREK.

— **Március 15.** Szabadságunk kivívásának napja, március idusa üdvözlünk téged mint a tavasz előhírnökét, üdvözlünk téged mint a gondolat szabadságának megteremtőt. Minden hazafi, kinek szíve telve van honszerellemmel, felhozászkodik e napon a magyarok Istenségé: „Oh Uram bocsásd meg a mi ellened elkövetett vétkünket, add meg nekünk újra azt a békés nyugalmat, mely a gazdagodás és boldogulás útjára vezet. Hadd lássam ezt a népet, amely megbűnhődje már a multat és jövendőly boldognak, mint a milyen boldog csak a magyar lehet. Oh szabadság márciusnak viruló faja jövel!”

Alsólendva intelligenciája mint minden évben, azonképen most is szűkkörti banketten fog megemlékezni azokról a hőselekről akik a március 15-öt kivitták.

Ök itt lesznek közöttünk, mert lelkük a mi lelkünk, szívük a mi szívünk.

Ugy legyen!

— **Mulatság.** Deutsch János alsólendvai vendégfő. h. hó 11-én az „Az Arany-Szarvas”-hoz címzett vendégfőjében „Parim estélyt” rendez. Belépti díj: személyeje 80 fill., családjeje 1 K 60 fill. A zenét a vidéki cigányok szolgáltatták.

— **Adományozás.** Vidóczy Ferenc az „Alsólendvai vidéki Takarékpénztár főkönyvelője az „Alsólendvai Dalkör”-nek sőgora temetésén való közreműködéséről 10 koronát ajánlott fel. köszönettel nyugtázták.

— **Halálözás.** Egy életre való fiatal embert ragadták ki a kereltethetlen halál az élok táborából. Krampatics Géza 27 éves alsólendvai polgár hagyta út mindazokat akik őt igaz szeretettel vették körül. Övegye édes anyja egy nemesen gondolkodó ifjút vesztett el benne. Az elhunyt sőgora volt Vidóczy Ferenc Alsólendvai-vidéki takarékpénztár főkönyvelőjének. A temetés h. hó 6-án d. u. 4 órakor ment végbe a katolikus szertartás szerint, amelyet Firy István káplán végzett. A szertartás után Koller Ferenc bucsuztatta el a hozzátartozóitól, majd az „Alsólendvai Dalkör”-mint volt pártoló tagjainak élénkelte a „Mért oly borus” kezdetű gyászalt. Ennek végzetével a holttestet kocsira tették és a gázszímet megindult a temetőbe.

Legyen áma csendes.

— **Betörés.** Nem mulik el egyetlen hét sem anélkül, hogy ne keltsse számot adni egy esendőségünk más irányban volt elfoglalva az atheni iskola háta mögött levő magtár törték fel, elemi nagy mennyiségű gabonamennyit loptak el. Betörők egész san-geve vehették dolgaikat miután a rend őrök nem igen zaklatták őket. (Ezzel egybeként vezércikkünkben foglalkozunk.) A banda egyike tagját névszertir Düh Mihály sikerült elfogni éppen akkor, amidőn a lopott gabonát értékesíteni akarta. Az ügy folytatása a kir. járásbírósnágnál lesz.

— **Negyven harci bárd.** Emíltettük már, hogy a Keszthelyi Balatoni Múzeum Egyesület a Keszthely mellett volt Mogentiana nevű római telepet ásatta. Nap-nap után érdekesebbnél érdekesebb leletek kerülnek meg mindig elő. Az újabb leletek megerősítik azt a történeti tény, hogy Mogentianát a nyugat római birodalom megdőlte után a népvándorlók szállták meg. A római kor emlékei mellett ugyanis sok jellegzetes népvándorlóskori vastárgy is került felszínre. Ugy látszik, hogy a népvándorlóknak is kellett félni a későbbi elnőségől, mert am azok eszközeit melyek gödrökben halmozva találják ami azt sejteti, hogy gazdák az elnőség elől rejtették el. A napokban egy gödrőben negyven harci bárdot találtak, amelyek a viharos időkben leginkább a vért és paizs összezúzására szolgáltak. A telepen talált tárgyak eddig is több szekrényt töltenek meg.

Dalverseny Nagykanizsán. Szép ünnepség színhelye lesz ez év augusztus 19. és 20-iki napján Nagykanizsa városa. A Dunántúli Dalosszövetség e két napon tartja ott versenynyel egybekötött dalünnepét. A kulturális és hazafias ünnepre már erősen készülődik Nagykanizsa város közönsége, élén a házigazda tisztségét betöltő Nagykanizsai Irodalmi és Művészeti Körrel, mely derekasan működik a szép ünnepség sikeréért. A Szövetség Nagykanizsán székelt választmányja most állapította meg az ünnepség műsorát, melyet lelkes felhívás keretében e napokban küld meg a szövetségi dalegysületeknek. A versenyzés három csoportban lesz: 1. Nehéz műdal csoport. Versenykar: „Dalforrás” irta Kirchner Elek. II. Műdal csoport. Versenykar: „Honszeretet” irta Révfy Géza. III. Népdal csoport. Versenykar: „Szomorú fűzfának” irta Huber Miksa. A versenyben egy-egy dalegylet 16-nál kevesebb és 32-nél több énekessel nem vehet részt. Összkarokul 4 mű tüzettét ki: 1. „Hymnus” (Kölcsény) Erkel Ferentől. 2. „Dalóljatok” szövegét és zenéjét irta Hoppe Rezső. 3. „Szabadság, dicsőség” Könyg Pétertől. 4. Szózat (Vörösmarky) Egressytől. A 2. sz. oszkarban csak az I. és II. csoportban részvevő dalegyletek vesznek részt. A versenyre való jelentkezés határideje május 1. Jelenkezések a szövetség titkáranak címére (Gürtler Ferenc Nagykanizsa) intézendők A dalünnepen részvevők elszállásolásáról a rendező bizottság gondoskodik. A versenyre a felhívás kibocsátása előtt is szép számmal jelentkeztek a dalegysületek.

— **Előkészületek a sorozatra.** Most már biztosra vehető, hogy a kormány ujoncoztatni fog. Egyelőre azonban nem szándékozik kényszer után soroztatni, csak felhívja a katonaköteles ifjúságot, hogy jelentkezék önként. Jutalmul elengednek az önkéntesnek egy esztendő tatonai szolgálat idejéből. Két esztendői szolgálat ígértetése bizonyosan sok ujoncot fog szerezni, különösen a nemzetiségi vidékeken. A kormány bizik benne, hogy sikerül a szükséges ujoncjutalékokat kiállítani.

BUDAPEST ÉJJEL

című szenciációs könyv
második kiadása
 most jelent meg.

Irtja: **Benedek László (Adrián)**
 Ára 3 korona.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatala utján.

**Hirdetések felvételnek
 a kiadóhivatalban.**

Fr. Kaiser-féle

**Bregenz vorarlbergi köhögés
 elleni cukorkák.**

kaphatók alulírott gyógyszerárban. Ki ezen köhögés elleni cukorkáikat figyelembe nem veszi, vétezik saját egészsége ellen. — Kaiser-féle „Mell-Caramella” **cukorkák** fenyővel, orvostilag kipróbált és ajánlott szer a köhögés, hurut és gége-rekedtség ellen. 4512 drb köszönőbizonnyítványokkal igazolja ezen szer hatátságot ezen kitaláló gyógyhatású cukorkáknak csomagja 20 fillér.

Kapható: Füss F. Nándor gyógyszerárban Alsólendván.

SZŐLŐVESSZŐ

A világhírű
DELAWARE

adja a legjobb bort!

Oltnai permetezni nem kell!
 a szőlészet kincse.

A phyloxeraának ellent áll!

Leírását és árjegyzékét ingyen küldünk bárányok.

Szőlőoltványok mérésélt áron kaphatók!

Nagymennyiségű sima s gyökéres Delaware vessző eladás.

Cím:

Szigyártó és Takács.

szőlőtelep tulajdonosok

Telep: **Alsó-Segesd**

Központi iroda Felső-Segesd. (Somogy megye).

Eladó szőlő!

Gordignani fész szőlő el-

adó, esetleg bérbe adandó.

Tudakozódhatni lehet a tulajdonosnál

Brenner Antalnénál Varasd.

**A legszebb uri- és női cipők
 kaphatók:**

Báder Hermannál

Alsólendván.

Megrendelések és javítások

elfogadtnak

és pontosan eszközöltetnek.

**Az elmuat
 rendkívüli
 száraz nyár
 folyamán
 ismét a**

KÜKÜLLÖMÉNTI

Első Szőlőoltványtelep

Tulajdonos: **Caspári Frigyes Medgyes, 95.** (Küküllőmegye) volt az egyedüli az egész országban, mely oltványait órási mennyiségű, naponta 3 millió liternyi vízzel öntözte, s ennek folytán az egyedüli szőlőtelep, amely ez évben is valóban szép és minden tekintetben kifogástalan minőségű szőlőoltványokat szállít.

Képes árjegyzék számos elismerő levéllel ingyen és bérmentve.

20—20

84.711

elismerő nyilatkozat fényesen bizonyítja a „Gyógy életbalsam” nagy gyógykérlet, mely számtalan esetben kiváló gyogyereje által biztos gyógyulást szerzett különféle betegeknek.

Számtalan beteg kapta vissza egészségét a „Gyógy életbalsam” által, melynek gyógyhatása csodálatos, kiváltképpen: gyszorbatj, bél-, étvágytalanság, köhögés, kolika, láz, csusz, köszvény, lepe- és fogdajásiban szenvedőknel. 94.711 elismerőlevél bizonyítja ezt. — 12 kis vagy 6 nagy dupla üveget 4 kor. 50 fill. bérmentve. Minden íly rendeléshez 1 üveg ingyen lesz mellékeve pontos használati utasítással. Sztéküldi az egyedüli készítő: Városi gyógyszerár, Temesvár, Szentgyörgy-ter 505.

Ezen házíszer ne hiányozzon egy családnál sem.

Gyógyi lovag védjegy

Gyógyi lovag védjegy

Belügyminiszteri rendelet folytán a hirlapok utcai elárusítása és kihordása betiltatott, minélfogva értesítjük a n. é. olvasóközönséget, hogy
az összes napilapok kaphatók:
BALKÁNYI ERNŐ papirkereskedésében.

Jelvények a március 15-iki
nemzeti ünnepélyre, Kossuth Lajos
arcképével kaphatók: **BALKÁNYI**
ERNŐ papirkereskedésében.

